

ДУХЪТ НА СИРАКА

Артър Бърк

Малахия 3:23-24:

²³Аз ви изпращам пророк Илия, преди да дойде денят Господен, великият и страшният.²⁴И той ще направи така, че сърцето на бащите да се обърне към синовете и сърцето на синовете да се обърне към бащите им, за да не дойда и да поразя земята с проклетие.

Когато бащата отсъства физически или емоционално, или когато детето се отделя от бащата чрез бунт, действа дух на отхвърляне. Това е дете, което расте без съдба. Работата на бащата е да определи съдбата на живота на детето си. Ако детето е без съдба, то е сирак. Други думи за "сирак" са "без баща", "оставен", "изоставен" и "лишен от бащината благословия". Ролята на бащата е да определи съдбата. Колкото повече почитате баща си, толкова повече ще откриете съдбата на живота си. Три модела при сираците:

1. Те продължават да се движат наоколо в очакване нещо да се случи.
2. Те не знаят своето предназначение, чакат някой да им каже какво да правят. Те чакат животът да им даде това, от което се нуждаят. Продължават да се лутат, както човек се лута в пустинята. Те не знаят къде им е мястото. Те се местят от едно място на друго.
3. Те не разполагат с Божия мир.

Откъде идва този дух? Първият е бил Луцифер. Чрез гордост и бунт той оскверни своя Небесен Отец. Той се опитва да внесе този сиромашки дух в нас, да разруши семействата, да пороби бащите или да ги отстрани чрез работа, пристрастяване, хобита, афери, пасивност, отсъствие, развод и т.н. Той се опитва да обвърже децата чрез бунт, непослушание, наркотици, музика, пристрастяване към компютри и секс, така че те да обезчестят родителите си и да бъдат откъснати от семействата. Сатана посажда семето на сираците първо в Ева, а след това и в Адам, като ги прави сираци. Непослушанието носи безчестие. Този дух преминава през поколенията. Израилтяните са били сираци в Египет и не са знаели кои са техните прародители. Трябваше да бъдат изведени от робство, за да научат кой е Яхве, да обикнат отново Неговото Слово и да заживеят отново в Неговия дом. Сатана винаги ще се опитва да ни задържи в Египет. Човек може да определи сирашкия характер с думата "НЕ-": невярващ, несигурен, ненадежден, непокорен, непостоянен, незрял, нелюбим, неточен, неизрастнал, неясен, неуверен... Именно чрез сирашкия дух израилтяните се лутаха из пустинята. В пустинята Бог оформя характера ни и ние се научаваме да почитаме и да се подчиняваме на бащите си. Давид беше с баща си и пасеше овцете. Това е скромна задача. Всичките му братя бяха в битка срещу филистимците. Тогава той се подчини на заповедта на баща си и отиде при братята си. По-големите му братя и всички останали се възпротивиха на естествената власт на баща му и го попитаха: "Какво правиш тук?" Давид беше под духовната власт на бащата и на Яхве. Благодарение на послушанието си, той успя да победи Голиат. Целта е да бъде обърнато сърцето на сираците към бащите. В биологичен и духовен смисъл - да излязат от пустинята и да влязат в Обетованата земя. Става дума за покаяние и възстановяване, така че да получим Духа на Синовство, за да извикаме "АББА Отче" според **Римляни 8:15**.